

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 429/2016-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Co 288/2012 zo 17. februára 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. júna 2016 doručená sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 Co 288/2012 zo 17. februára 2016 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou domáhala zverejnenia opráv a zaplata peňažných náhrad od vydavateľa periodika [REDACTED]. Bližšie neidentifikovaný okresný súd jej žalobu zamietol rozsudkom sp. zn. 10 C 12/2011 z 30. júna 2012. Proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom tak, že jej „*odvolanie zamietol*“.

Sťažovateľka v sťažnosti argumentuje a polemizuje s jednotlivými čiastkovými závermi vo veci konajúcich súdov v jej veci a namieta, že napadnutý rozsudok krajského súdu je arbitrárny, nedostatočne odôvodnený, z čoho následne vyvodzuje porušenie jej označených práv napadnutým rozsudkom krajského súdu.

V petite podanej sťažnosti sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozsudkom krajského súdu, napadnutý rozsudok krajského súdu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň navrhla priznať jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 4 000 €, ako i úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť bola doručená bez akýchkoľvek príloh a je zrejme podpísaná samotnou sťažovateľkou (nečitateľný podpis, pozn.). Sťažovateľka v sťažnosti uvádza, že je právne zastúpená advokátom, avšak splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom k sťažnosti pripojené nebolo, rovnako ako ani kópia napadnutého rozsudku. Ústavný súd pri ustáľovaní totožnosti osoby, ktorá sťažnosť podpísala, vychádzal zo vzoru podpisu nachádzajúcich sa na predchádzajúcich sťažnostiach sťažovateľky doručených ústavnému súdu, pričom konštatuje, že podpis na prerokovanej sťažnosti prima facie zodpovedá podpisu sťažovateľky. Ďalším nedostatkom návrhu je skutočnosť, že sťažovateľka s návrhom nedoručila aj kópiu napadnutého rozsudku krajského súdu. Predloženie rozhodnutí všeobecných súdov, proti ktorým sťažnosť smeruje, je pritom v zmysle dikcie ustanovenia § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde zákonom danou podmienkou konania pred ústavným súdom. Sťažnosť

sťažovateľky teda v predloženej podobe nespĺňa náležitosti ustanovené v § 20 ods. 2 a v § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd poznamenáva, že tak v ústave, ako aj v zákone o ústavnom súde má ústavný súd presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania.

V súvislosti s uvedenými nedostatkami ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010).

Ústavný súd ďalej poukazuje aj na to, že obdobná sťažnosť sťažovateľky bola už v minulosti odmietnutá z rovnakého dôvodu, a to nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí v konaní vedenom pred ústavným súdom pod sp. zn. I. ÚS 26/2015, pretože vykazovala podobné nedostatky ako posudzovaná sťažnosť.

Ústavný súd preto aj so zreteľom na tvrdené kvalifikované právne zastúpenie sťažovateľky, ako aj opakujúce sa nedostatky sťažností sťažovateľky konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky v predloženej podobe vykazuje taký nedostatok náležitostí predpísaných zákonom o ústavnom súde, že nie je možné preskúmať splnenie hoci len procesných podmienok konania pred ústavným súdom, a preto ju z uvedeného dôvodu odmietol už pri jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júna 2016